

ματος ἦν ἡ μάχη. Πόλυδ. Βιβλ. α', κεφ. ι', §. 18. — *à boulets rouges*, das Schiessen mit glühenden Kugeln, πυροβολισμὸς, ἢ κωνοβολισμὸς, ἢ ῥιπή, ἢ ῥίμαξ μετὰ πεπυρωμένων σφαιρῶν. — *à la cible*, das Schiessen auf die Scheibe, ἢ ἐπὶ σκοπὸν ῥιπή. — *à plein fouet*, ein Schuss mit voller Ladung, πυροβολισμὸς, ἢ ῥίμαξ μετὰ πλήρους γεμίσεως. — *à ricochet*, ein Rikoschet- oder Schleuderschuss. ῥιπή, πηγήτι, ἢ ἀντανεκλαστικῆ. — *à ricochet à charge pleine*, ein Rollschuss, ἀντανεκλαστικῆ ῥιπή μετὰ πλήρους γεμίσεως, ἢ ῥιπή κυλιστῆ, ἢ ῥίμαξ κυλιστόν. — *à toute volée*, der grösste Elevations-Schuss eines Geschützes, ἢ ἐξ ὑπερβολῆς ῥιπή, τὸ ἐξ ὑπερβολῆς ῥίμαξ. (Ἰδὲ τὴν λέξιν, ὑπερβολή, ἐν τῷ ὑπὸ Γαζ. Λεξ.) — *de but-en-blanc*, ein Visierschuss, ἢ ἐξ εὐθυωρίας ῥιπή. — *de but-en-blanc primitif ou naturel*, der kernschuss, ἢ ἀρχικῆ ἐξ εὐθυωρίας ῥιπή. — *fichant*, ein einbohrender Schuss, ῥιπή διαπικτικῆ, ἢ ἐμπηκτικῆ, ἢ ῥίμαξ διαπικτικόν. (διαπείρω Γαζ.) — *plongeant*, ein Senkschuss, ῥιπή καταφορικῆ, ἢ ἐπιπικτικῆ. — *rasant*, ein bestreichender Schuss. ῥιπή ὑπεραπύπτου, ἢ ἐφαπτικῆ, ἢ θερὶ ζουστ. Ἰδὲ raser.

Tirailleur, (tact.) tirailiren, ἀκροβολίζομαι (ἄθεν, ἀκροβολισμός).

Tirailleur, m. (tact.) ein Schü-

tze oder Blänker von der Infanterie sowohl als von der Kavallerie. Ἀκροβολιστῆς. (εἴτε πεζός, εἴτε ἵππεύς).

Tirant, m. der Spannriegel, διάξυλον. Γαζ. — *de fourreau de briquet*, die Struppe oder der Schnallenriem, womit die Infanteriesäbelscheide am Säbelgehenke festgeschnallt wird.

Ὁ ῥυτῆρ τοῦ κολεοῦ τῆς σπαθῆς τῶν πεζῶν. Ἰδὲ *briquet*, (m. d'a.). — *de volée*, eine Sprengwagesteife, ῥιπτῆρον ζυγοῦ. (ἐκ τοῦ ῥιόνουμα). ἢ καὶ, ζυγοδέτης.

Tire-balle, m. (m. d'a.) der Kugelzieher, βολιδίχρηστ, καὶ, σφιραχρηστ.

Tire-bourre, m. (art.) ein Lumpenzieher, Damenzieher, Vorschlagzieher oder Krätzer, βουμπιάνορ, ἢ βουπιράνορ Ἰδὲ *bourre*.

Tire-fond de globe d'éprouvette, (art.) die Hebeschraube oder Schlüsselringschraube für die Kugel des Pulverprobirmärsers, τὸ ἀπολαβεῖον τῆς σφίρας τοῦ δοκιμαστήρος. (ὑπὸ, λαμβάνω). Γαζ.

Tire fusée, m. (art.) ein Brandzieher, πυροσωληνάρορ.

Tirer, (art.) schiessen. ῥίπτω, ἢ καὶ, εὐθυβολέω, ὦ. Ἰδὲ (siehe) *tir*. — *à barbette*, über Bank schiessen, ὑπὸ λέκτροῦ πυροβολῶ, ἢ ῥίπτω. — *à deux feux (le mortier)*, mit doppeltem Feuer oder mit zwei Feuern werfen, διὰ διπλοῦ πυρός βουμβολῶ. — *à mitraille*, mit Kar-